



Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 110/2022 van 3 juni 2022

Betreft: Adviesaanvraag over een Koninklijk besluit met betrekking tot de opleiding van professionele gebruikers van biociden (CO-A-2022-106)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
aanwezig: mevrouw Marie-Hélène Descamps, de heer Yves-Alexandre de Montjoye en de heer Bart Preneel;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Klimaat, Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling, mevrouw akia Khattabi (hierna "de minister" of "de aanvrager"), ontvangen op 4 april 2022;

Brengt op 3 juni 2020 het volgend advies uit:

I. Onderwerp en context van de adviesaanvraag

1. De minister vraagt het advies van de Autoriteit over de artikelen 6 en 11, § 2, van een ontwerp van koninklijk besluit *met betrekking tot de opleiding van professionele gebruikers van biociden* (CO-A-2022-106) (hierna "het ontwerp").
2. Het ontwerp is de tenuitvoerlegging van de wet van 21 december 1998 *betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemer* (hierna "de wet van 1998").
3. Artikel 3, §1, van de wet van 1998 bepaalt duidelijk de doelstellingen die met deze wet worden nagestreefd en dus ook het doel van de gegevensverwerking in het kader van de wet en het ontwerp. Deze bepaling luidt als volgt:

« "Art. 3. § 1. Onverminderd de toepassing van andere wettelijke bepalingen heeft deze wet tot doel door middel van productnormen duurzame productie- en consumptiepatronen aan te moedigen en te bevorderen en inzonderheid :

1° het leefmilieu te beschermen tegen schadelijke effecten of risico's op schadelijke effecten van bepaalde producten die op de markt worden gebracht of die worden uitgevoerd naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie;

2° de volksgezondheid te beschermen tegen schadelijke effecten of risico's op schadelijke effecten van bepaalde producten die op de markt worden gebracht of die worden uitgevoerd naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie;

3° de uitvoering te verzekeren van de richtlijnen en verordeningen van de Europese Unie inzake productnormen ter bescherming van de volksgezondheid en het leefmilieu

4° de werknemers te beschermen tegen schadelijke effecten of risico's op schadelijke effecten van stoffen en mengsels welke het gevolg zijn of vermoedelijk zullen zijn van de blootstelling aan stoffen en mengsels op de arbeidsplaats of van het gebruik van stoffen en mengsels bij het uitoefenen van een beroepsactiviteit, door voorwaarden vast te stellen betreffende het op de markt brengen en de levering van deze stoffen en mengsels;

[...] (onderstreept door de Autoriteit).

4. Daartoe worden in het ontwerp een licentiesysteem voor professionele gebruikers van biociden en een erkenningssysteem voor opleidingscentra opgezet.
5. In zijn adviesaanvraag verwijst de aanvrager onder de doelstelling van algemeen belang die met de in het kader van het ontwerp opgezette gegevensverwerkingen wordt nagestreefd, naar de

verwerkingsmiddelen die hij in het ontwerp overweegt, en wel in deze bewoordingen (de Autoriteit vertaalt) :

« De verzamelde gegevens zullen voor elke houder een beveiligde toegang tot een webapplicatie voor het beheer van licenties mogelijk maken. Deze toepassing zal ook een efficiënte communicatie mogelijk maken tussen de bevoegde dienst en de licentiehouders en opleidingscentra (en vice versa). Deze webapplicatie is vergelijkbaar met die ontwikkeld in het kader van fyto-licentie (artikel 34, koninklijk besluit van 19/03/2013)" (onderstreping toegevoegd door de Autoriteit).

II. Onderzoek

II.1. Algemene opmerking over de machtigingen van de Minister

6. Het ontwerp is opgesteld op basis van artikel 9, 1^{ste} lid, 2^o, van de wet van 1998. Deze bepaling luidt als volgt:

« Onverminderd het bepaalde in hoofdstuk II, kan de Koning, in het belang van de volksgezondheid of de werknemers:

[...]

3^o de activiteiten van de personen die onder 1^o bedoelde handelingen stellen, onderwerpen aan een voorafgaande machtiging of erkenning door de minister en de voorwaarden daartoe bepalen, alsook de voorwaarden waaronder de uitgereikte machtigingen of erkenningen kunnen worden opgeschort of ingetrokken;

[...]»(onderstreept door de Autoriteit).

7. In dit verband strekt het ontwerp ertoe, zoals uit de titel blijkt, de opleiding van professionele gebruikers van biociden te regelen en stelt het deze gebruikers daartoe verplicht een biocidenlicentie te bezitten. Artikel 1, 7^o van het ontwerp definieert deze licentie als volgt *« vergunning waaruit voldoende kennis blijkt voor het professionele gebruik van biociden »*. In artikel 5 worden de voorwaarden vastgesteld waaraan de professionele gebruiker moet voldoen om een biocidelicentie te verkrijgen, namelijk : *« een natuurlijke persoon zijn; meerderjarig zijn; over voldoende kennis beschikken zoals blijkt uit een beroepservaring, een getuigschrift, een diploma of een attest dat is erkend om de vereiste biocidelicentie te verkrijgen »*. Over de kennisvoorwaarde bepaalt artikel 6, §1, 5^{de} streepje van het ontwerp dat de biocidelicentieaanvraag het volgende moet bevatten *« in voorkomend geval, een bewijs van een getuigschrift, een diploma waarmee de vereiste biocidelicentie kan worden verkregen »*.

8. Artikel 7 van het ontwerp bepaalt: «*De minister bepaalt de voorwaarden waaruit blijkt dat de gebruiker over voldoende kennis beschikt om een biocidelicentie te verkrijgen*».
9. Artikel 6 van het ontwerp voorziet evenwel niet in de invoering van een «*webapplicatie voor het beheer van de licenties*», zoals de aanvrager stelt in zijn adviesaanvraagformulier¹. Daarin staat onder meer alleen dat het verzoek moet worden gericht aan de bevoegde dienst en dat de (categorieën) gegevens worden opgesomd die moeten worden verstrekt. Artikel 23 van het ministerieel besluit dat eveneens voor advies aan de Autoriteit is voorgelegd (waarover de Autoriteit verwijst naar een ander advies dat op dezelfde dag is uitgebracht²) voorziet evenmin in de invoering van een dergelijk systeem, maar organiseert de indirecte verzameling van gegevens met betrekking tot aanvragende professionele gebruikers die door een opleidingscentrum zijn opgeleid.
10. Wat tenslotte deze opleidingscentra en de opleidingen zelf betreft, voorziet artikel 8 van het ontwerp in een reeks machtigingen van de minister, die de voorwaarden vaststelt met betrekking tot de opleidingen, de examens, de voorwaarden waaraan de centra moeten voldoen om de opleidingen te mogen organiseren, de voorwaarden op grond waarvan zij kunnen worden erkend, enz.
11. Tegen deze achtergrond en vanuit het oogpunt van gegevensbescherming is de Autoriteit van oordeel dat het ontwerp een probleem oplevert met betrekking tot het beginsel van het verbod op subdelegatie, gelet op de bevoegdheid die bij artikel 9, 1^{ste} lid 2°, van de wet van 1998 aan *de Koning* is verleend. De Autoriteit is van mening dat de volgende elementen, en de gevolgen daarvan voor de gegevensbescherming, essentiële elementen zijn van de bevoegdheid die aan de Koning zijn verleend, en niet louter bijkomstige aspecten (of aangelegenheden in verband met de uitvoering van beginselen die door de Koning zijn vastgesteld):
 - De gegevensstromen (dus ook of en welke directe en/of indirecte verzameling van gegevens aan de orde is, zoals beoogd in artikel 23 van het ontwerp van ministerieel besluit³), maar ook, gelet op het door de aanvrager nagestreefde doel⁴, de middelen voor gegevensverwerking, dat wil zeggen een informatiesysteem dat op afstand toegankelijk is voor de betrokken personen en de verwerkingsverantwoordelijken (bevoegde diensten en opleidingscentra), en dat de uitwisseling van gegevens tussen hen mogelijk maakt om het doel van het ontwerp te verwezenlijken.

¹ Zie overweging 5.

² Zie het advies van de Autoriteit n° 111/2022 van 3 juni 2022 *over een ministerieel besluit betreffende de opleiding van professionele gebruikers van biociden van het producttype 14 en 18*.

³ Zie het advies van de Autoriteit n° 111/2022 van 3 juni 2022 *over een ministerieel besluit betreffende opleiding van de professionele gebruikers van biociden van het producttype 14 en 18*.

⁴ Zie overweging 5.

In het onderhavige geval vestigt de Autoriteit bovendien de aandacht van de aanvrager op artikel XII.25, lid 1, van het Wetboek van economisch recht⁵, dat het volgende bepaalt: «*Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen kan niemand verplicht worden rechtshandelingen te stellen via elektronische weg*»⁶ (ondertreept door de Autoriteit). Het ontwerp kan dus op zichzelf de betrokkenen niet verplichten een rechtshandeling langs elektronische weg te verrichten, aangezien een wet in formele zin zulks moet toestaan;

- De in artikel 8 van het ontwerp bedoelde opleidings- en erkenningsvoorwaarden, zijn centraal element van de voorgestelde regeling, die zullen bijdragen tot de vaststelling van het doel van de verwerking. En die zullen ook bepalen welke (categorieën) persoonsgegevens worden verwerkt om aan te tonen dat aan deze voorwaarden is voldaan (bv. gegevens over de ervaring van opleiders). Deze voorwaarden zijn duseen kernelement van de regelgeving die ter uitvoering van de wet van 1998 is ingesteld⁷.

Voor zover het in dit verband noodzakelijk zou zijn de betrokkenen op een bepaalde en unieke wijze te identificeren, moet ook in het ontwerp worden voorzien in de verwerking van het rijksregisternummer⁸.

12. Het ontwerp moet derhalve worden aangepast om te voldoen aan het beginsel van het verbod op subdelegatie.

II.2. Opmerking over de artikelen 6 en 11, § 2 van het ontwerp.

II.2.1. Artikel 6

13. Artikel 6, § 1, eerste lid, derde en vierde streepje, en 3, is de invoering van een **gegevensverwerking voor statistische doeleinden**. Hiertoe voorziet het ontwerp in een inzameling van gegevens over

⁵ Oorspronkelijk het artikel in artikel 4, §1, van de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten.

⁶ Wat deze bepaling en haar voorgeschiedenis betreft, zie in volgorde de volgende documenten: *Parl. St.*, Kamer van volksvertegenwoordigers, zittingen 1999-2000 en 2000-2001, document nr. 0322/001 (wetsontwerp), blz. 23, document nr. 0322/002 (amendement nr. 1 van de Regering), blz. 4, document nr. 0322/003 (verslag namens de Commissie Economie et al.), blz. 9, en ten slotte, document nr. 0322/004 (door de Commissie goedgekeurde tekst) Zie ook *Parl. St.*, Senaat, document nr. 2-662/4 (verslag namens de Commissie Financiën en Economische Zaken), blz. 5-6, voor een bespreking over de vraag of deze bepaling gericht is op de relatie tussen burger en overheid.

⁷ Het kennisvereiste voor de professionele gebruiker is ook een centraal element van het systeem, aangezien het (naast het hoofdvereiste) het belangrijkste criterium is om de doelstellingen van de wet van 1998 te bereiken. De vaststelling van een bepaald kennisniveau draagt bij tot de bepaling van het doel van de verwerking en maakt het bovendien mogelijk de categorieën persoonsgegevens af te bakenen die moeten worden verzameld. Het ontwerp verwijst in deze naar een "*bewijs van de beroepservaring*", "*een attest van slagen*", of "*een getuigschrift, een diploma waarmee de vereiste biocidelicentie kan worden verkregen*", het is aan de Minister om hierover meer details te geven. De Autoriteit is van mening dat deze benadering kan worden gevolgd indien de aanvrager in dit opzicht flexibiliteit wenst.

⁸ In de huidige versie van artikel 6 van het ontwerp kan alleen het rijksregisternummer van de aanvrager worden verwerkt.

de werkgever van de aanvrager van een biocidelicentie. Zo bepaald het derde lid: «*Aan de hand van het fysieke adres en de gegevens van de werkgever kunnen statistieken worden opgemaakt*».

14. De verwerking van persoonsgegevens voor statistische doeleinden door de bevoegde dienst kan in dit geval in het kader van het ontwerp op twee manieren worden overwogen. In een eerste hypothese zou kunnen worden overwogen de bevoegde dienst in staat te stellen algemene statistieken op te stellen over de verwerkte dossiers⁹, op basis van de persoonsgegevens die hij heeft verzameld en die noodzakelijk waren voor de verwezenlijking van het doel van de initiële gegevensverwerking in het kader van het ontwerp, namelijk de verwerking van gegevens die in wezen noodzakelijk zijn voor het beheer van de biocidelicenties¹⁰. Een dergelijk doel van *verdere* verwerking van gegevens lijkt *a priori* verenigbaar met het doel van de oorspronkelijke gegevensverwerking door de bevoegde dienst.
15. Benadrukt moet echter worden dat het legitieme belang¹¹ niet de grondslag kan zijn voor «*verwerking door overheidsinstanties bij de uitvoering van hun taken*»¹². Met andere woorden, aangezien overheidsinstanties slechts handelen in het kader van hun taken en verplichtingen, moet de productie van deze algemene statistieken kunnen vallen binnen de taak van algemeen belang (of taak in verband met de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verantwoordelijke voor de verwerking is opgedragen) die aan de betrokken overheidsinstantie is toegewezen.
16. Hoewel het toepasselijke normatieve kader niet uitdrukkelijk in de opstelling van statistieken voorziet, kan niettemin worden geoordeeld dat een overheidsinstantie algemene statistieken moet opstellen over de dossiers die zij behandelt of, meer in het algemeen, over de uitvoering van haar taken - (om in een openbaar jaarverslag¹³ te worden opgenomen, om de bevoegde minister en de regering te informeren, om de werklast te meten, enz.) - een activiteit vormt die inherent is aan de vervulling van de opdracht van algemeen belang waarvoor deze dossiers worden verwerkt.
17. In een tweede hypothese zou de bevoegde dienst een specifieke (en expliciete) taak van openbaar belang kunnen krijgen voor het verzamelen van statistieken¹⁴ in de context van het gebruik van biociden, die een *initiële* gegevensverzameling voor statistische doeleinden zou rechtvaardigen. Met andere woorden, in een dergelijk scenario zou deze initiële (*en niet verdere*) gegevensverwerking het verzamelen van persoonsgegevens kunnen rechtvaardigen die in wezen niet nodig zijn voor het beheer

⁹ De Autoriteit herinnert eraan dat legitieme belangen (artikel 6.1, 1ste lid, f) van de AVG) niet de grondslag kunnen vormen voor «*verwerkingen door overheidsinstanties in het kader van de vervulling van hun taken*» (artikel 6.1, 2de lid 2, van de AVG).

¹⁰ Zie meer precies de overwegingen 3-4.

¹¹ Artikel 6.1.f) van de AVG.

¹² Artikel 6.1.lid 2 van de AVG.

¹³ Op voorwaarde dat dit niet reeds een wettelijke verplichting van de betrokken autoriteit is krachtens het toepasselijke rechtskader, in welk geval artikel 6.1. c), van de AVG van toepassing zou zijn.

¹⁴ Het gebied van de officiële statistieken is een uitstekend voorbeeld van de hypothese dat de overheid (transversale) taken krijgt op het gebied van de statistiek (zie bijvoorbeeld *de wet openbare statistiek* van 4 juli 1962).

van biocidelicenties. Een dergelijke extra taak *zou echter moeten* worden toegewezen aan de bevoegde dienst in het licht van het toepasselijke normatieve kader.

18. In dit geval is de Autoriteit van mening dat de formulering van artikel 9, lid 1, 2°, van de wet van 1998 de auteur van het voorstel in geen geval toestaat aan de bevoegde dienst een taak van algemeen belang op het gebied van de statistiek toe te vertrouwen, zoals bedoeld in de tweede hypothese hierboven. Dit betekent dat het ontwerp niet kan voorzien in het verzamelen van persoonsgegevens voor statistische doeleinden. Welnu, dit wordt uitdrukkelijk georganiseerd door voor dit doel te voorzien in het verzamelen van werkgeversgegevens¹⁵.
19. Het eerste lid, derde en vierde streepje en het derde lid van artikel 6, § 1 moeten bijgevolg worden geschrapt. Voor het overige is de Autoriteit van mening dat het geval van gegevensverwerking voor statistische doeleinden als bedoeld in de overwegingen 14-15 niet in het ontwerp hoeft te worden opgenomen. Dit belet de aanvrager niet, deze te voorzien en zo nodig aan te passen aan de door hem nagestreefde doelstellingen.
20. Ten tweede moeten, wat **de terminologie** inzake gegevensbescherming betreft, in artikel 6, §1, 2°, de woorden «*de registratie van persoonsgegevens*» worden vervangen door de «*verwerking van persoonsgegevens*»¹⁶. Het registreren van gegevens is immers slechts een van de vele bewerkingen die nodig zullen zijn om het doel van het ontwerp te bereiken (opslag, raadpleging, communicatie, enz.).
21. In de Franse versie moet de term "*objectif*" ook worden vervangen door het woord "*finalité*", wat betreft de specificatie van subdoeleinden van de in het ontwerp beoogde gegevensverwerkingsverrichtingen. Zo is het gebruik van het rijksregisternummer bedoeld om de betrokkenen bij het beheer van biocidelicenties eenduidig te identificeren.
22. Voor wat de **bewaartermijn van de gegevens** betreft, bepaalt artikel 6, §1, 3de lid dat de persoonsgegevens «*gedurende maximaal twee jaar worden bewaard in geval van een weigering van de toekenning van de licentie of tot de uitdoving van de procedure in geval van een beroepsprocedure*» (onderstreept door de Autoriteit). Deze bepaling roept de twee volgende opmerkingen op.
23. In de eerste plaats moet zij ook de bewaartermijn bepalen voor de persoonsgegevens in de dossiers waarvoor een biocidelicentie is verleend, en vanaf welk tijdstip deze termijn moet ingaan.

¹⁵ Gegevens die voor het overige niet relevant lijken voor het doel van het beheer van de biocidelicenties en derhalve in strijd met artikel .1.c) van de AVG (beginsel van minimale gegevensverwerking) zouden worden verwerkt, indien zij voor dit doel zouden worden verzameld.

¹⁶ Zie de definitie in artikel 4.2) van de AVG.

24. Ten tweede gaat de Autoriteit er met betrekking tot dossiers die hebben geleid tot een weigering van de biocidelicentie in de eerste plaats van uit dat, op basis van de formulering van de bepaling, de bewaarperiode moet worden gerekend vanaf de datum waarop de beslissing tot weigering is genomen.
25. Vervolgens vestigt zij ook de aandacht van de aanvrager op het feit dat een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (in casu het *a priori* relevante rechtsmiddel) moet worden ingesteld binnen zestig dagen na de kennisgeving van de weigeringsbeslissing aan de aanvrager¹⁷ door de bevoegde dienst. Met andere woorden, rekening houdend met de termijn voor het instellen van een beroep, is de Autoriteit van oordeel dat de verwerkingsverantwoordelijke in principe de dossiers waartegen geen beroep is ingesteld, binnen een termijn van minder dan twee jaar administratief zal kunnen afsluiten, hetgeen derhalve *in concreto* door de verwerkingsverantwoordelijke dient te worden toegepast¹⁸. In dit verband verzoekt de Autoriteit de aanvrager te overwegen de bewaartermijn van de gegevens met twee jaar te verkorten in geval de biocidelicentie werd geweigerd.
26. Ten slotte, gelet op het in overweging nr. 5 genoemde voornemen van de aanvrager, moet in het ontwerp worden aangegeven wie de **verwerkingsverantwoordelijke** is. In dit geval en in beginsel zal de bevoegde dienst dus verantwoordelijk zijn voor de verwerking van de gegevens die nodig zijn voor de uitvoering van zijn taken als bedoeld in het ontwerp.
27. De Autoriteit vestigt ook de aandacht van de aanvrager op het feit dat de opleidingscentra ook verantwoordelijk zullen zijn voor de verwerking van de gegevens die nodig zijn voor de nakoming van hun verplichtingen als bedoeld in het ontwerp, zoals de verplichtingen om persoonsgegevens te bewaren als bedoeld in artikel 11, §2, van het ontwerp. Voor deze entiteiten zullen de twee leden van artikel 11, § 2, wettelijke verplichtingen vormen krachtens artikel 6.1.c), van de AVG (hetgeen ook impliceert dat hun hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijken zal voortvloeien uit de rechtstreekse toepassing van de AVG).

II.2.2. Artikel 11, § 2

28. Artikel 11, § 2, van het ontwerp bevat twee verplichtingen voor opleidingscentra om gegevens ter beschikking te houden van de bevoegde dienst en de inspectiedienst. De betrokken (categorieën) persoonsgegevens zijn (onder meer) de *curricula vitae* van de opleiders en gegevens betreffende de deelname aan en het slagen voor de initiële opleiding, de voortgezette opleidingen en de examens. Deze gegevens moeten worden bewaard «*op papier of digitaal, voor een periode van minimum tien jaar*» (ondertreept door de Autoriteit).

¹⁷ Artikel 6, § 1 bepaalt: «Binnen een termijn van vijftien kalenderdagen na ontvangst van de aanvraag neemt de bevoegde dienst een beslissing en stelt de aanvrager hiervan in kennis» (de Autoriteit onderstreept).

¹⁸ De termijn van twee jaar is een *maximale bewaartermijn* van de gegevens.

29. De controle op de bepalingen van het besluit berust, strafrechtelijk gezien, op artikel 15, § 1, van de wet van 1998, dat luidt als volgt: «*Onverminderd de ambtsbevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, zien de daartoe door de Koning aangewezen statutaire of contractuele personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu toe op de naleving van de bepalingen van deze wet, van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, van de uitvoeringsmaatregelen genomen in het kader van de Richtlijn 2009/125/EG en van de verordeningen van de Europese Unie die opgenomen zijn in de bijlage*» (onderstreept door de Autoriteit). Artikel 17 van diezelfde wet bepaalt verder dat de strafrechtelijke straffen bij een overtreding van de voorschriften zijn vastgesteld *door of krachtens* het artikel 9 (hetzij de rechtsgrond van het ontwerp).
30. Artikel 11 van het ontwerp geeft de bevoegde instantie ook de bevoegdheid om de erkenning van een opleidingscentrum te schorsen of in te trekken in de gevallen die zij opsomt.
31. Ten eerste begrijpt de Autoriteit uit de opzet van artikel 11 van het ontwerp dat de daarin neergelegde gegevensbewaringsverplichtingen twee verschillende doelen dienen : enerzijds de *administratieve* controle door de bevoegde dienst, waarna de erkenning van een opleidingscentrum kan worden geschorst of ingetrokken, en anderzijds de controle door de bevoegde inspectiedienst op *strafrechtelijk gebied*.
32. De Autoriteit benadrukt in de eerste plaats dat artikel 9, lid 1, 2°, van de wet van 1998 niet kan worden gebruikt als een machtiging voor de aanvrager om te voorzien in een verplichting tot het bewaren van persoonsgegevens met het oog op de controle op de in de wet van 1998 verankerde strafbare feiten (d.w.z. controle in het kader van het *strafrecht* of, ruimer gezien, sancties, zelfs administratieve, waarin de wet van 1998 zelf zou voorzien). Dit is immers niet haar toepassingsgebied.
33. Daarom moet het doel van de beoogde gegevensbewaringsverplichtingen worden beperkt tot het *administratieve* proces van controle van opleidingen en examens en het proces van schorsing of intrekking van erkenning *door de bevoegde dienst*, in het kader van artikel 11 van het ontwerp waarin in deze verplichtingen is voorzien.
34. Ten tweede moet de duur van de in artikel 11, §2, bedoelde verplichtingen inzake gegevensbewaring duidelijk in het ontwerp worden vastgelegd: Dit is een essentieel onderdeel van de gegevensverwerking die wordt ingevoerd. In plaats van een minimum bewaartermijn voor de gegevens vast te stellen (die slechts een gedeeltelijke vaststelling is voor de verplichte bewaartermijn), moet in de ontwerp-bepaling een duidelijke bewaartermijn voor de gegevens worden vastgesteld (beginpunt en einddatum), zodanig dat de verwerkingsverantwoordelijke in staat is zijn verplichtingen uit hoofde

van het ontwerp naar behoren na te komen. De Autoriteit benadrukt terloops dat deze verplichtingen inzake gegevensbewaring de verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke van gegevens *voor andere doeleinden* onverlet laten. Derhalve is het in principe niet uitgesloten dat de bewaartermijn (verwerkingstermijn) voor deze andere doeleinden door de verwerkingserantwoordelijk anders is.

35. Wat ten slotte de beoogde termijn betreft, mogen persoonsgegevens overeenkomstig het in artikel 5.1.e) van de AVG bedoelde beginsel van beperking van de bewaartermijn, niet langer worden bewaard dan voor het doel van de verwerking noodzakelijk is.
36. Het betreft hier een administratieve procedure voor de controle van een erkenning. In verband met de vorige opmerking is de Autoriteit van mening dat de in artikel 11, § 2, bedoelde verplichting moet worden verduidelijkt : Is het de bedoeling om feiten te kunnen vaststellen die een inbreuk vormen op het ontwerp en die ten minste tien jaar teruggaan in het verleden? In dit verband is de vast te stellen bewaartermijn van de gegevens rechtstreeks afhankelijk van de (vast te stellen overeenkomstig de beginselen van redelijkheid en evenredigheid in het bestuursrecht) termijn waarbinnen rekening kan worden gehouden met plichtsverzuimen die een verleende erkenning op de helling kunnen zetten, met het oog op de schorsing of intrekking ervan. Het is de verantwoordelijkheid van de aanvrager om hier eerst over na te denken en vervolgens een gegevensbewaartermijn vast te stellen die evenredig is vanuit het oogpunt van gegevensbescherming. Dit ondanks het feit dat de inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokken personen (stagiairs en opleiders¹⁹) beperkt is.

**Om deze redenen,
is de Autoriteit van mening:**

- 1.** Het ontwerp moet worden aangepast om te voldoen aan het beginsel van het verbod op subdelegatie (**overwegingen 6-12**) ;
- 2.** Het eerste lid, derde en vierde streepje en het derde lid van artikel 6, § 1 moeten worden geschrapt (**overwegingen 13-19**) ;
- 3.** In artikel 6, §1, 2°, moeten de woorden «de registratie van persoonsgegevens» worden vervangen door "de verwerking van persoonsgegevens» en in de Franse versie zou ook het woord "objectif" moeten worden vervangen door het woord "finalité" (**overwegingen 20-21**) ;

¹⁹ In de veronderstelling dat het opleidingscentrum een rechtspersoon is.

4. Artikel 6, § 1, 3de lid moet zodanig worden aangevuld dat daarin ook de bewaartermijn van persoonsgegevens in geval van verlening van biocidelicenties, wordt vastgesteld, en de aanvrager zou kunnen overwegen om de bewaartermijn van twee jaar te verkorten in geval de licentie werd geweigerd (**overwegingen 22-25**) ;

5. Gelet op het voornemen van de aanvrager, moet het ontwerp de verwerkingsverantwoordelijken identificeren (**overweging 26**) ;

6. Het doel van de in artikel 11, § 2, van het ontwerp neergelegde verplichting tot gegevensbewaring moet worden beperkt en verduidelijkt, en er moet worden nagedacht over een passende bewaartermijn van de gegevens (**overwegingen 31-35**).

Voor het Kenniscentrum,

(get.) Jean-Michel Serna - Verantwoordelijke a.i. van het Kenniscentrum.